

Over de wolf, Nationale Parken en “faunabeheerders”

Al eerder kwamen hier een aantal feiten en de strikte Europese regelgeving rond de wolf ter sprake. Maar dat heeft zeker nog niet geleid tot een beter inzicht in de situatie rond de wolf in ons land. Integendeel, boeren en “faunabeheerders” nemen steeds vaker stelling tegen de aanwezigheid van de wolf en eisen op z’n minst dat daaraan in bepaalde gebieden voorwaarden worden gesteld.

In agrarische kringen is met daarover nog uit gesprokener dan onder de “faunabeheerders”. Niet verrassend: boeren kunnen zeggen wat zij willen en worden daarin gesterkt door vrijwel alle soorten politici... Zelfs de politie straalt een opvallende lankmoedigheid uit als het om boeren gaat. Maar terug naar wolf en boer. Sinds mensenheugenis hebben schapenboeren te maken met honden die schapen doden. Een factor 100 meer dan wolven ooit kunnen doen. Maar daarover ontstaat vrijwel nooit commotie, hoogstens een kort berichtje in het plaatselijke suffertje. En daarvoor krijgen de boeren geen schadeloosstelling. In schril contrast met de schade die een wolf heeft aangericht: die wordt ruimhartig vergoed. Ondanks dat deze schade door een individuele schapenhouder betrekkelijk eenvoudig te voorkomen is: met speciale honden of een elektrisch rastertje, in heel Europa is daar ruime ervaring

mee. Maar nee, da’s allemaal teveel moeite. We willen gewoon geen wolven. Nou, dat is dan jammer, maar dat wordt de boeren niet gevraagd. De Europese wetgeving houdt zeer duidelijk in, dat iedere lidstaat verplicht is het de wolven volledig naar de zin te maken. Als een wolf zich ergens wil vestigen dient dat volledig gefaciliteerd te worden. Het is dus absoluut **niet** aan boeren, “faunabeheerders” of “natuurbeheerders” om uit te maken waar een wolf al dan niet gewenst is.

Volksverlakkerij

In veel provincies doen de bestuurders of zij hiervan niet van op de hoogte zijn, en gaan zij discussies aan over het wel of niet welkom zijn van de wolf. Pure volksverlakkerij, laf en schijnheilig, omdat ze de agrariërs niet durven te vertellen dat die de aanwezigheid van de wolf maar hebben te accepteren. Hoe kan het bestaan dat de EU dit in heel Europa heeft kunnen verordnen, en dat Nederland, dat zichzelf zo rijk, vooruitstrevend en geciviliseerd vindt, dit niet wil accepteren?

Bovendien is de situatie waarin een zwerfende jonge wolf, zonder eigen territorium, wel gedwongen is zich aan vee te vergrijpen, een zeer tijdelijk verschijnsel: óf deze wolf, verdwaald en volledig in paniek, vindt een eigen territorium, óf, waarschijnlijker, hij komt in het territorium van andere wolven en wordt dan onherroepelijk gedood. Daarom, en daarom alleen al, bestaat er geen gevaar voor “teveel” wolven en is ingrijpen absoluut niet nodig. En werkt ingrijpen zelfs contraproductief, overigens net zo als bij vossen.

Doelstellingen

Geen plaats dus voor de “faunabeheerders”.

Waarom eigenlijk tussen aanhalingstekens? Omdat van alle pogingen om welke soort dan ook te beheren nog nooit enig resultaat is gebleken. Van effectief beheer is geen sprake, nog nooit hebben de "faunabeheerders" ergens aan hun eigen doelstellingen voldaan. De fauna in ons land heeft er geen enkele behoefte aan beheerd te worden, door wie of wat dan ook. Helaas, en in volslagen tegenspraak met onze overtuiging, gebeurt dat in naam wel. Ganzen worden "beheerd", 300.000 worden er per jaar om het leven gebracht. Opdat de aantallen uit 2005 worden bereikt. Lukt dat? Niet in de verste verte, nergens. Reeën, edelherten en wilde zwijnen worden ieder jaar op papier gedecimeerd, maar in werkelijkheid worden de astronomische aantallen af te schieten dieren in de praktijk nooit gehaald. Nogmaals: nergens en nooit hebben "faunabeheerders" aan hun eigen doelstellingen voldaan en zoals al gezegd: dan is "faunabeheer" in strijd met de Europese regelgeving.

Resultaat

Provincies hebben de mogelijkheid om ontheffingen te verlenen om beschermde dieren te doden, als er geen andere mogelijkheid is om ernstige schade of gevaar te voorkomen. Maar daar komt nadrukkelijk wel de voorwaarde bij dat met de bestrijding binnen een redelijke termijn ook het gestelde resultaat wordt bereikt. Als het niet effectief is, is het niet toegestaan. Daar wordt door de provincies echter geen enkele aandacht aan besteed. Deels kan dat misschien verklaard worden doordat de meeste ontheffingen één of enkele jaren geldig zijn en er op die termijn geen blijvend of duidelijk effect wordt verwacht. Maar in alle bovengenoemde gevallen gaat het om ontheffingen die al vele jaren worden verleend en die nog steeds het door de "beheerders" gewenste effect niet hebben opgeleverd.

Nationaal Park

"Faunabeheer" is derhalve een farce, niet bestaand en een synoniem voor de hobbyjacht. Jagers zijn altijd buitengewoon goed geweest in het met versluisende termen maskeren van hun hobby. Een aangeschoten, maar niet dodelijk geraakte haas, is "ziek" geschoten. Als hij bloedend vlucht, "zweet" hij. Het zou lachwekkend zijn als het niet zo schandalig was. Bonter dan wat zich op de Hoge Veluwe afspeelt, kan het waarschijnlijk niet. Het zelfbenoemde "Nationaal

Park", uiteraard op geen enkele manier vergelijkbaar met wat in andere landen een Nationaal Park wordt genoemd, is waarschijnlijk het meest intensief bejaagde gebied van Nederland, vol met dieren die daar van nature niet voorkomen en er alleen voor de jagers zijn uitgezet. Niet alleen wilde zwijnen en edelherten, maar ook de exotische schapen uit Sardinië, de moeflons. En toen kwam de wolf in het gebied. Hoogstwaarschijnlijk zal die korte metten maken met die illegale exoten, het recht én de natuur zullen hun loop krijgen. Maar niet als het aan de directie en de "beheerders" van de Hoge Veluwe ligt. Hoe durven ze, hoe is het mogelijk dat ze zich niet de ogen uit hun kop schamen. Ze pleiten openlijk voor het verdrijven van iedere wolf uit hun jagersparadijsje. De Hoge Veluwe laat zijn ware aard zien: wij beschermen in de eerste plaats onze uitgezette exoten en proberen op alle mogelijke manieren te voorkomen, dat het gebied eindelijk op een natuurlijke manier wordt beheerd door de wolf. "Faunabeheerders" horen helemaal niet te bestaan, het zijn volstrekt overbodige, nee beter: schadelijke en egoïstische plezierjagers, die geen enkel maatschappelijk nut dienen. Integendeel. De schade die zij aanrichten aan mens en natuur is immens en zou wetenschappelijk onderzocht dienen te worden. Maar in de huidige politieke constellatie is de kans daarop nihil.

"Faunabeheer" is een farce, en een synoniem voor de hobbyjacht

Foto: shutterstock
smeerjeweegproducties.

